

תהלים • פרק ע"א

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, Dovid HaMelech pours out his heart to Hashem, reflecting on a lifetime of emunah and bitachon that began from his very infancy and youth. He pleads with Hashem not to forsake him in his old age as his physical strength wanes and his enemies plot against him, falsely claiming that Elokim has abandoned him. With deep warmth and yearning, Dovid promises to continuously praise Hashem's endless righteousness and wonders, trusting that He will raise him up from the depths and bring him comfort and salvation.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

בְּדִיְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם:

בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלֵּטֵנִי הַטָּה־אֱלִי אֲזַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי:

הָיָה לִי לְצוֹר מְעוֹן לְבּוֹא תִמְדִּי צוֹיֶת לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סִלְעִי וּמִצּוֹדֹתֵי אֶתֶּחַ:

אֱלֹהֵי פִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעּוֹל וְחוֹמֶץ:

כִּי־אַתָּה תִּקְוֹתֵי אֲדֹנָי יְהוָה מִבְּטָחִי מִנְּעוּרִי:

עָלִידָה נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמַּעַי אִמִּי אַתָּה גּוֹזֵי בְּךָ תִּהְלֹתִי תִמְדִּי:

כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִיעִי:

יִמְלֵא פִי תִהְלֹתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאָרְתֶּךָ:

אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת זָקְנָה כְּכֹלוֹת כַּחֲסִי אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי:

כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעְצוּ יַחְדָּו:

לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רָדְפוּ וּתִפְשׁוּהוּ כִּי־אֵין מַצִּיל:

אֱלֹהִים אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֹזְרֵתִי חִישָׁה [חוֹשָׁה]:

יִבְשׁוּ יִכְלוּ שֹׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרֶף וּכְלָמָה מִבְּקָשִׁי רָעַתִּי:

וְאַנִּי תִמְדִּי אֲיַחַל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלֹתֶךָ:

פִּי יִסְפֹּר צִדְקָתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּשְׁוַעְתֶּךָ כִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת:

אֲבּוֹא בַּגְּבוּרוֹת אֲדֹנָי יְהוָה אֲזִכִּיר צִדְקָתְךָ לְבָדָּד:

אֱלֹהִים לִמְדַתִּי מִנְּעוּרִי וְעִדְהֶנָּה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ:

וְגַם עַד־זָקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל־יְבוֹא גְבוּרָתְךָ:

וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ:
אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ [הִרְאִיתָנִי] צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ [תַּחֲיֵינוּ] וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי:
תָּרַב גְּדֻלָּתִי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי:
גַּם־אֲנִי אוֹדֶה בְּכָל־יָגֶל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְּרָה לָּךְ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
תִּרְנְנָה שְׁפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה־לָּךְ וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ:
גַּם־לְשׁוֹנִי כָל־הַיּוֹם תְּהַגֶּה צִדְקָתְךָ כִּי־בָשׁוּ כִי־חָפְרוּ מִבְּקָשִׁי רַעְתִּי: